Biuro Zarządu Głównego
02 - 520 Warszawa ul. Wiśniowa 50
tel. 640 80 23; 640 82 67 **fax** 849 82 30

Warszawa: 24 czerwca 2010r.

Uchwała Nr 119 -VII/2010
Zarządu Głównego NSZZ FiPW
z dnia 24 czerwca 2010 r.

Zarząd Główny NSZZ FiPW Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa , będąc jedynym ustawowym reprezentantem interesów osób zatrudnionych w Służbie Więziennej pragnie wyrazić krytyczne stanowisko wobec następujących zjawisk, wymienionych poniżej, mających miejsce w ostatnim czasie w naszej formacji, której jedynym z najważniejszych zadań jest ochrona społeczeństwa przed sprawcami przestępstw:

I. Zauważalna jest postępująca marginalizacja organizacji związkowej w kształtowaniu warunków służby, poprzez łamanie podstawowych praw związkowych wynikających z ustawy o związkach zawodowych, tj. prawa do informacji – przejawiająca się m.in. brakiem udziału działaczy związkowych w odprawach służbowych. Powoduje to pomijanie związku zawodowego jako ciała opiniotwórczego i doradczego. Tym bardziej bulwersuje fakt, że coraz częściej jako czynniki z głosem doradczym i opiniotwórczym ustanawia się osoby oraz organizacje, bez odpowiedniego umocowania w ustawach i braku reprezentatywności.

II. Standardem już jest utrudnianie realizacji opiniodawczych uprawnień związku poprzez przekazywanie do opiniowania projektów aktów wykonawczych do nowej ustawy o Służbie Więziennej z opóźnieniem lub z bardzo krótkim terminem do przedstawienia opinii. Powoduje to ogromne trudności z merytoryczną i rzeczową ich oceną przez partnera społecznego. Jest zjawisko niepokojące, gdyż związek zawodowy stwierdza, ze niektóre zapisy w projektach rozporządzeń stoją w sprzeczności z Ustawą o Służbie Więziennej, a istniej uzasadniona obawa, że uwagi związku nie zostaną wzięte pod uwagę.

III. Faktem staje się pomijanie partnera społecznego w opracowywaniu zasad i kryteriów przyznawania nagród funkcjonariuszom SW, ale nie do przyjęcia jest brak poinformowania związku zawodowego o tych zasadach i kryteriach wypracowanych przez stronę służbową, która zmienia system nagradzania motywacyjnego na rozdawniczy, rodzący frustrację i zadowolenie wśród kadry podstawowej naszej formacji.

IV. Unikanie rozwiązywania sytuacji konfliktowych w jednostkach organizacyjnych więziennictwa, zgłaszanych przez NSZZFiPW może spowodować wzrost napięcia oraz eskalację procesów sądowych z udziałem pokrzywdzonych funkcjonariuszy.

V. Obecne zmiany w strukturze Służby Więziennej były omawiane z organizacją związkową bez prezentacji jakichkolwiek pisemnych założeń, do których można byłoby się odnieść w sposób konkretny.

Zapominając, że zmiany warunków pracy powinny być konsultowane ze związkami zawodowymi.

VI. W ostatnim czasie samobójstwa osadzonych w jednostkach penitencjarnych były powodem dymisji i odejść osób kierujących resortem i służbą. Temat samobójstw stał się wiodącym problemem w organizowaniu codziennego toku służby. W związku z tym tworzy się biurokratycznie rozbudowane procedury i programy. Z wypowiedzi osób odpowiadających za organizację naszej służby wynika, że nie dopuszczają one faktu, że samobójstwa są zjawiskiem społecznym. Wyższy wskaźnik samobójstw występuje w warunkach wolnościowych i innych krajach europejskich. Ponadto niepokojąca wydaje się zapowiedź oceny tych zjawisk na podstawie przesłanek nieformalnych – co wydaje się być działaniem nieprawnym.

VII. Służba Więzienna posiada określone cele swojego działania zawarte w ustawie pragmatycznej i innych aktach prawnych, jednak nieformalna zmiana priorytetów (tj. akcent na samobójstwa i ograniczenie skargowości wśród osadzonych) doprowadziła do aksjologicznego chaosu w podejściu do obowiązków służbowych. Przewartościowanie to oparte jest głownie na tym, że:

a/ funkcjonujące programy ograniczenia skargowości wśród osadzonych łamią prawo człowieka do zgłaszania swoich zastrzeżeń wobec instytucji państwowych , zapomina się o tym , że przeciwdziałanie powinno być ukierunkowane na tzw. skargowość zasadną. Funkcjonariusze nie mogą być oceniani z perspektywy ilości skarg bez względu na ich zasadność.

b/ programy przeciwdziałania samobójstwom spowodowały absolutne podporządkowanie celów określonych w ustawie o Służbie Więziennej tej tematyce.

c/ biurokratyzacja Służby Więziennej , to między innymi ocena naszej formacji w oparciu o dane statystyczne, odnoszące się do dokumentów w różnej postaci. Już w chwili obecnej – najprostsza metoda wpływu – czyli modelowanie osadzonego własnym przykładem została zaburzona ze względu na fakt, że przeciętny funkcjonariusz Służby Więziennej absolutną większość czasu poświęca na pracę z wszelkiego rodzaju dokumentami.

Zaczyna nam się wydawać, że troska o podmioty naszych działań jakimi są Społeczeństwo i osadzeni schodzi na dalszy plan.

Środowisko , które reprezentujemy na podstawie przepisów prawa , coraz bardziej utwierdza się w przekonaniu, że nie jest brane pod uwagę jako czynnik realizujący szczytne cele społeczne , lecz jako formacja przed, którą stawia się zadania doraźne w zależności od osobistych poglądów kierujących Służbą

Za Zarząd Główny NSZZ FiPW:

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Wiesław Żurawski